

VIKO – JAUNIMUI IR ŽEMĖS ŪKIUI

Nemokami skiepai – pasaulinės gyvūnijos dienos proga

Irma DUBOVIČIENĖ
ŪP korespondentė

Sekmadienį buvo ypatinga diena. Į įvairias šalis bažnyčias žmonės rinkosi su gyvūnais augintiniais. Artėjant gyvūnų globėjo Šv. Pranciškaus Asyžiečio dienai bei pažymint Gyvūnų gerovės metus buvo aukojamos mišios už gyvūnus. Vilniuje gyvūnų globėjo diena tradiciškai paminėta Šv. Pranciškaus Asyžiečio bažnyčioje. Prasminga, kad tą dieną su keturkojų šeimininkais nuoširdžiausiai bendravo Vilniaus kolegijos (VIKO) Veterinarijos klinikų darbuotojai, VIKO Veterinarijos katedros studentai.

Gal jau metas vakcinuoti?

Akcijos metu prie šventoriaus vartų iškilo laikina palapinė. Ryškus užrašas skelbė: „Nemokama vakcinacija“. Apie tokią akciją vilniečiai iš anksto galėjo sužinoti iš spaudos, socialinių tinklų. Kaip visuomet, pasitaikė ir tokių, kuriems į akis nebuvo patekusi tokia informacija. Siūloma paslauga juos džiugino. Galimybė nedelsdamas pasinaudojo ir savo šuniuką nuo pasiutligės paskiepijo gydytojas neurologas dr. Jokūbas Fišas. Trečiakursė studentė Kamilė vakciną išvirkštė nepriekaištingai – augintinis net nesuinkštė. Kamilės kurso draugė vilnietė Olga taip pat nutarė šimtu procentu sudalyvauti gyvūnų gerovės šventėje, todėl atsivedė savo keturių mėnesių kalytę. Mišrūnė čia gavo pirmųjų savo gyvenime skiepų rinkinį.

Gyvūnai augintiniai buvo nemokamai vakcinuojami nuo pasiutligės. Klinikos turėjo ir kitokių vakcinų, už kurias gyvūnų šeimininkai, kaip Olga, mielai papildomai susimokėjo. Populiariausia, žinoma, buvo vakcina nuo pasiutligės. Juk skiepą reikia periodiškai kartoti. Revakcinacija

Baltoji palapinė kvietė minint gyvūnų globėjo dieną kartu pasirūpinti savo mažųjų draugų gerove, sveikata.

priklauso nuo vakcinos: yra tokių, kai pakartotinai skiepyti reikia kas metus, o yra – kas trejus. Šventėje gyvūnėliai gavo skiepą, kuris veiksmingas trejus metus.

Pokyčiai nuteikia optimistiškai

Šventėje „Ūkininko patarėjo“ sutikta VIKO Veterinarijos klinikos vadovė Rūta Karalienė patikino, kad šiuose ir panašiuose renginiuose su studentais dalyvauja jau ne pirmus metus – per renginius gyvūnus augintinius skiepija, ženklina mikroschemomis. Klinikos vadovės pastebėjimu, augintinių šeimininkai labai suinteresuoti gyvūnų gerove. Žmonės į palapinę užsuka ne tik dėl skiepų, bet ir norėdami pasikonsultuoti. Kyla įvairiausių klausimų dėl gyvūnėlių priežiūros – šėrimo, nagučių kirpimo, ausyčių valymo ir pan. Būna individualių konsultacijų, po kurių pasiūloma atvykti į klinikas.

R. Karalienė mano, kad visuomenės švietimas, edukaciniai renginiai duoda vaisių. Gyvūnų laikytojai kasmet tampa sąmoningesni, gerėja gyvūnų gerovės situacija. „Apie gyvūnų šeimininkus pasakyčiau, kad jie labai išprusę gyvūnų laikymo klausimais, ir kasmet sąmoningumas,

atsakomybė didėja. Juk miestuose jau niekur nematome išmatų krūvelių, šeimininkai jas susirenka. Turėtume džiaugtis, nes situacija gerėja“, – teigė redakcijos pašnekovė. Pasidomėjus, ar jos pačios šeimoje yra gyvūnų augintinių, paaiškėjo, kad vietos ir meilės Karalių namuose užtenka net keliems gyvūnams – anglų kurtui, iš prieglaudos paimtam keturkojui draugui, žuvytėms, o sodyboje gyvena ir avys. „Žodžiu, meilė gyvūnams labai didelė“, – šypso si R. Karalienė, pagristai galinti didžiulis tuo, kad yra veterinarijos gydytojų dinastijos atstovė. Veterinarai buvo jos tėtis ir senelis, veterinarai jie abu su vyru, jų pėdomis seka sūnus.

Kaupia praktinius įgūdžius

Tokios akcijos yra vertinga patirtis ir studentams – būsimiesiems veterinarijos felčeriais. Pasak VIKO Veterinarijos klinikos vadovės, kasmet atvyksta apie 30 studentų savanorių – tiek jų ir dabar atvyko autobusiuku. Jaunimas suinteresuotas dalyvauti tokiuose renginiuose, nuo pirmojo iki trečiojo, baigiamojo kurso. Paprastai vakcinuoja būtent jie. Be to, jie tai daro prižiūrimi dėstytojų, klinikos darbuo-

tojų. Vakcinacijos dalis yra ir teisingas dokumentų užpildymas.

Proga į rankas paimti švirksną – tikrai ne vien per akcijas. Studentai praktinius darbus atlieka kolegijos Veterinarijos klinikoje, kuri turi klientų ratą, ir jis nuolat plečiasi. Daugiausia tai – gyvūnai augintiniai, nors pasitaiko ir išimčių – buvo atgabenta avytė, kuriai teko atlikti akies intervenciją. Studentai klinikoje atlieka praktinius darbus, be to, kiekvieną semestrą privalo po tris dienas budėti. Praktiniams darbams būsimieji veterinarijos felčeriai vyksta ir į stambiųjų raguočių fermas. Trečiajame kurse – ilgoji praktika kurioje nors veterinarijos klinikoje.

Pasak R. Karalienės, yra studentų, kurie dirba jau nuo pirmojo kurso. Jiems sudaroma galimybė derinti darbą su mokslu, sudaromi lankstesni grafikai. VIKO Veterinarijos klinikos vadovė ŪP teigė, kad daug ką studentai geba jau antrajame kurse. Apžiūri, ar gyvūnas kliniškai sveikas – matuoja temperatūrą, skaičiuoja pulsą ir širdies veiklą. Prižiūrimi gydytojo leidžia vaisius, vakcinuoja. Na, o profesinio bakalauro diplomas, kurį dabartiniai trečiakursiai įgis jau pavasarį, suteiks labai plačias kvalifika-

cijos ribas: statyti lašelinių, operacijos metu vykdyti monitoringą, atlikti kai kurias operacijas, pvz., kastruoti katiną ar šunį ir kt.

Laukia išskėstomis rankomis

Veterinarijos katedros absolventams netrūksta darbo pasiūlymų. VIKO pasiekia darbdavių palankūs atsiliepimai apie čia rengiamus jaunuosius veterinarijos felčerius (jie rengiami tik šioje Lietuvos aukštojoje mokykloje), įgytus gerus praktinius įgūdžius. Veterinarijos felčeriai laukiami veterinarijos klinikose, vaistinėse, paukštynuose, ūkiuose. Kai kurie rinksis tolimesnes studijas užsienyje ar Lietuvoje.

Gamyboje šių specialistų poreikis labai didelis, tačiau R. Karalienė apgailestauja – į kaimą nuvyksta labai nedidelė absolventų dalis, dauguma lieka dirbti su smulkiaisiais gyvūnais. „Čia dar turime edukuoti, kad norėtų vykti dirbti į ūkius“, – problemą pripažįsta VIKO Veterinarijos klinikos vadovė.

VIKO Agrotechnologijų fakulteto Veterinarijos katedra numatyta studentų skaičiumi kasmet pasipildo šimtu procentu ar net daugiau. Čia ji fakulteto lyderė. Šį rudenį Veterinarijos katedroje – vėl beveik šimtas studentų. Dauguma jų studijuoja valstybės finansuojamose vietose. Tačiau yra tokių, kurie už mokslą moka. Jie jau yra įgiję aukštąjį išsilavinimą (tarp studijuojančių veterinariją yra baigusiujų Vilniaus universitetą, Dailės akademiją, Kauno technologijų universitetą), taip pat keletas laisvųjų klausytojų (įstojo jau pasibaigus priėmimui) ir vienas kitas su prastais pažymiais.

Studijuoti ateina motyvuotas jaunimas. Tarp jų būna tų, kurie į Veterinarijos kliniką ateidavo savanoriauti būdami 11–12 mokyklos klaseje. Meilė gyvūnams atveda ir kitus. Baltojoje palapinėje sekmadienį pakalbinta Veterinarijos katedros trečiakursė Kamilė ŪP labai gražiai paaiškino motyvus: „Nuo vaikystės buvau apsupta gyvūnų: šunys, katės, šešakai, žiurkėnai, papūgos... Nuo mažens buvau mokoma atsakomybės. Tėvai padėjo ugdyti meilę ne tik žmonėms, bet ir gyvūnams. Jie yra lygiai taip pat jaučiantys. Įstojau čia, kad galėčiau gyvūnams padėti profesionaliai.“ Mergina svajonia apie darbą smulkiųjų gyvūnų klinikoje, jai būtų įdomu dirbti su egzotiniais gyvūnais.

Daugiau studentų studijuoti veterinarijos atvyksta iš miesto, ypač Vilniaus. Stengiamasi pritraukti jaunimo ir iš kitur. Jau daug metų vykdomos edukacijos, vykstant į Pamario kraštą (iš ten sulaukia signalų, kad labai trūksta veterinarijos felčerių). Šiomet jau yra daug pirmakursių iš Klaipėdos regiono, Šiaulių, Kauno. Tačiau jaunimo iš kaimo kažkodėl vis dar sulaukiama mažai.

Autorės nuotraukos

Tai tik dalis Vilniaus kolegijos Veterinarijos klinikos ir studentų darnios komandos – akcijos dalyvės.

Savo šuniuką nuo pasiutligės paskiepijo gydytojas neurologas dr. Jokūbas Fišas. Trečiakursė studentė Kamilė vakciną išvirkštė nepriekaištingai.